

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT – UNITATEA TERITORIALĂ de STAT nr.** înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., în sumă totală de lei, din care: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare, lei taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată, precum și lei majorări de întârziere aferentă taxei pe valoare adăugată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată nu este de acord cu rezultatul actului de control și a deciziei, invocând următoarele:

A.N.R.S. Unitatea Teritorială nr. își desfășoară activitatea în baza Legii nr.82/1992 privind rezervele de stat, republicată, H.G. nr.253/1998 privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat (cu caracter militar, nepublicată), cu modificările și completările ulterioare și a Ordonanței nr.11/1995 privind măsuri comerciale specifice rezervelor materiale naționale pentru împropatarea produselor și valorificarea celor disponibile, aprobată prin Legea nr.69/1995.

Contestatoarea susține că, rezervele materiale destinate intervențiilor operative constituite ca rezerve de stat, proprietatea privată a statului român, sunt administrate în numele său de către organul de specialitate al administrației publice centrale, care este Administrația Națională a Rezervelor de Stat, în calitate de ordonator principal de credite și prin unitățile teritoriale componente și subordonate – persoane

juridice, în calitate de ordonatori terțari de credite ca unică entitate. În activitatea de administrare a stocurilor rezerva de stat A.N.R.S. stabilește dispunerea și repartizarea stocurilor rezerva de stat pe unități teritoriale subordonate, stabilește și aprobă transferurile de produse între unitățile teritoriale subordonate în funcție de interese și posibilitatea/realizări programelor de reâmprospătare a socurilor de către depozitar.

Activitatea comercială a contestatoarei, de vânzare - cumpărare a produselor pentru acumularea și împrospătarea stocurilor rezervă de stat, valorificarea produselor care se scot din nomenclator, precum și a celor care devin disponibile ca urmare a actualizării periodice a structurii sortimentale, se realizează numai pe bază contractelor de vânzare-cumpărare care sunt încheiate de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat prin unitățile sale teritoriale componente subordonate, în exclusivitate cu persoane juridice din afara sistemului său, și anume societăți comerciale (agenți economici, operatori economici specializați).

De asemenea, în interiorul sistemului Administrația Națională a Rezervelor de Stat, adică între unități teritoriale componente și subordonate, nu se efectuează și nici nu se pot efectua activități comerciale având ca obiect, produsele rezervă de stat păstrate în depozit, deoarece aceste produse nu sunt proprietatea lor, existând în exercițiu doar un drept de administrare asupra acestora.

Operațiunile de transferuri de stocuri produse rezerve de stat între unitățile teritoriale din sistemul Administrația Națională a Rezervelor de Stat nu sunt asimilate și nici echivalente activității comerciale de vânzare-cumpărare pe baza de contracte și facturi fiscale, ci înseamnă, în fapt și drept, numai mutări – transmiteri fără plată a acestora în cadrul aceluiași sistem, în obligația legală de a realiza interesele proprietarului lor- statul român.

Totodată, susține că operațiunile de transfer (mutări) ale produselor rezervă de stat sunt modalitatea legală prin care se realizează programul de împrospătare sau preschimbare sortimentală a produselor ajunse la limita termenului orientativ de păstrare îndelungată sau a celor care prezintă pericol de depreciere calitativă ori uzură morală.

De asemenea, contestatoarea precizează că, transferurile de produse între unitățile teritoriale ale sistemului A.N.R.S. nu sunt aferente activității comerciale (livrări bunuri) realizate din surse proprii de finanțare, iar intrările și ieșirile de bunuri în această situație nu intră în sfera de aplicare a TVA.

Contestatoarea arată că, prin Programul anual A.N.R.S poate dispune ca un produs scos la împrospătare de la o unitate teritorială a sistemului său, să fie împrospătat (păstrat pe timp îndelungat) la o altă unitate teritorială din sistemul său. Astfel, că unitatea teritorială depozitară a produsului încheie contractul de vânzare-cumpărare în baza Notei de Negociere primite de la A.N.R.S., livrează produsul cumpărătorului, adică operatorul economic specializat (persoană juridică din afara sistemului A.N.R.S.) în baza Ordinului de livrare transmis de A.N.R.S., întocmește avizul de expediție și factura fiscală, încasează contravaloarea produsului și colectează și virează TVA la bugetul statului.

Sumele încasate cu titlul de contravaloare produs se păstrează de unitatea teritorială în contul de disponibil produse rezervă de stat, iar acest cont este purtător de dobânzi legale. Sumele acumulate în acest cont cu titlul de dobânzi, care depășesc valoric planul de dobânzi al unității teritoriale respective, se fac venit la bugetul de stat.

De asemenea, contestatoarea susține că din sumele respective unitatea acumulează/cumpără pe bază de contracte încheiate cu vânzătorul, persoană juridică din afara sistemului, același produs la împrăștiare în cadrul programul anual, dar A.N.R.S. hotărăște reîntregirea stocului/împrăștiatarea/depozitarea pe timp îndelungat a produsului la o altă unitate teritorială din sistem, situație în care se realizează transferul.

Contestatoarea afirmă că a livrat la împrăștiare produsul feromangan în anii anteriori, pentru care a colectat legal TVA și l-a achitat către bugetul de stat. Prin programul de împrăștiare, cantitatea de produs astfel achiziționată a fost dirijată spre păstrare îndelungată la o altă unitate teritorială din sistem, pentru care s-a urmat procedura legală de transfer conform H.G. nr.841/1995, completată prin H.G nr.966/1998, rezultând astfel TVA de dedus.

Argumentația juridică a contestatorului este:

- Legea nr.82/1992 privind rezervele de stat, republicată.
- H.G. nr.253/1998 privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat (cu caracter militar, nepublicată), cu modificările și completările ulterioare.
- H.G. nr.966/1998 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 841/1995 privind procedurile de transmitere fără plată și de valorificare a bunurilor aparținând instituțiilor publice.
- Ordonanța nr.11/1995 privind măsuri comerciale specifice rezervelor materiale naționale pentru împrăștiatarea produselor și valorificarea celor disponibile, aprobată prin Legea nr.69/1995.

II. Prin Decizia de impunere nr. organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina societății obligații fiscale reprezentând taxa pe valoare adăugată în sumă totală de lei din care: lei taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare, lei taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată, precum și lei accesorii aferente taxei pe valoare adăugată.

Verificarea s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice prin care se înaintează Decontul de TVA cu opțiunea de rambursare a soldului sumei negative de TVA, aferent lunii septembrie 2005 în sumă de lei.

Perioada verificată este 01.09.2000 – 30.09.2005.

Organele de inspecție fiscală au constatat că Unitatea Teritorială

- este ordonator terțiar de credite și are ca obiect de activitate contractarea, plata, primirea, asigurarea integrității cantitative și calitative

a produselor pe timpul păstrării îndelungate, precum și îmborsăvirea și livrarea cu operativitate a acestora în caz de necesitate;

- desfășoară activități cu caracter comercial de vânzare-cumpărare la intern, pentru acumularea și îmborsăvirea stocurilor, precum și pentru valorificarea produselor care se scot din nomenclator și a celor care devin disponibile ca urmare a actualizării periodice;

- desfășoară operațiuni impozabile, încadrându-se în sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată;

- desfășoară activități finanțate de la bugetul statului în baza bugetului de venituri și cheltuieli (cheltuieli de personal, cu bunuri și servicii, de capital) și activități finanțate integral din venituri proprii (acumularea de produse pentru crearea unor stocuri de urgență, scoaterea la îmborsăvire a produselor, scoaterea cu caracter definitiv de produse).

- veniturile proprii ale activității provin din sumele încasate din activități cu caracter comercial, practicând un adaos de până la 8% aplicat la contravaloarea facturilor pentru produsele scoase din rezerva de stat, dobânzi la disponibilul din veniturile proprii păstrate în contul general al trezoreriei statului.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constat că, în perioada verificată Unitatea Teritorială având personalitate juridică pentru activitatea comercială de îmborsăvire efectuează transferuri de bunuri către unități teritoriale din alte județe (având la rândul lor personalitate juridică) în baza documentelor primare (ordine de transfer) în regim parțial de aplicare a taxei pe valoare adăugată. Astfel, pentru bunurile achiziționate și intrate în gestiune de la diferiți agenți economici contestatoare deduce taxă pe valoare adăugată, conform facturilor fiscale. Parte din aceste bunuri sunt transferate către unități teritoriale din alte județe fără a colecta taxa pe valoare adăugată și fără a întocmi facturi fiscale. Unitățile teritoriale din alte județe, se încarcă în gestiunea proprie cu bunurile transferate, pe baza ordinului de transfer, urmând că pentru aceste bunuri în momentul valorificării, respectiv al vânzării către alți agenți economici, acestea să colecteze taxa pe valoare adăugată și să întocmească facturi fiscale, deși nu sunt proprietari.

Astfel, Unitatea Teritorială a efectuat livrări de bunuri, care nu se încadrează în categoria celor scutite de taxă pe valoare adăugată, conform art.6 din O.G. nr.17/2000, art.14 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată și art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. Aceste livrări au fost evidențiate în contabilitate fără a respecta prevederile legale menționate cu privire la facturare.

Prin note contabile se transferă bunuri, către diverse unități teritoriale din țară fără a se întocmi factură fiscală, astfel:

- NC /26.01.2001 în sumă de lei reprezentând fese tefon;

- NC /26.03.2001 în sumă de lei reprezentând tefon;

- NC.10.2002 în sumă de lei reprezentând cămăși;
- NC /22.12.2003 în sumă de lei reprezentând tifon;
- NC /07.12.2004 în sumă de lei reprezentând profile mijlocii și ușoare;
- NC /06.09.2005 în sumă de lei reprezentând feromangan.

Urmare celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoare, în sumă de lei aferentă transferurilor, în sumă totală de lei, conform art.14 din Legea nr. 345/2002, art.134, alin. 3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Pentru suma de lei reprezentând diferență taxa pe valoare adăugată aferentă transferurilor, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii, în sumă totală, de lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat neaplicarea unitară a prevederilor legale cu privire la taxa pe valoare adăugată pentru operațiunile efectuate de către Unitatea Teritorială către alte unități teritoriale din țară, menționând următoarele:

- Unitatea Teritorială are calitatea de plătitor de taxă pe valoare adăugată, depune deconturi de TVA, trebuia să respecte prevederile O.U.G. nr.17/2000, Legii nr.345/2002 și a Legii nr.571/2003 pentru perioada 2001-2006;
- achizițiile de bunuri reprezintă intrare în regimul aplicării taxei pe valoare adăugată și determină deductibilitatea integrală, ieșirile acelorași bunuri trebuie să urmeze același regim de aplicare a taxei pe valoare adăugată, respectiv al colectării taxei pe valoare adăugată.
- operațiunea de intrare la aprovizionare este cu plată, cea de ieșire prin transfer fără plată.

Organele de inspecție fiscală au constatat că dreptul la rambursare este viciat de faptul că circuitul operațiunilor nu se încheie la Unitatea Teritorială nr., se încheie la nivelul A.N.R.S. București, aceasta fiind îndreptățită să solicite rambursarea taxei pe valoare adăugată.

Astfel, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare suma de lei, au stabilit taxa pe valoare de adăugată suplimentar de plată în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă totală de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, inspecția fiscală parțială la Unitatea Teritorială s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, prin care se înaintează Decontul de TVA cu opțiunea de rambursare a soldului sumei negative aferent lunii septembrie 2005, în sumă de lei. Perioada verificată este 01.09.2000 – 30.09.2005.

În perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că Unitatea Teritorială (unitate cu personalitate juridică) pentru activitatea comercială de împrăștiere (prin dispoziții date de A.N.R.S.) efectuează transferuri de bunuri către unități teritoriale din alte județe (având la rândul lor personalitate juridică), în baza documentelor primare (ordine de transfer), în regim parțial de aplicare a taxei pe valoare adăugată. Astfel, pentru bunurile achiziționate și intrate în gestiune de la diferiți agenți economici, Unitatea Teritorială, deduce taxă pe valoare adăugată înscrisă în facturile fiscale. Parte din aceste bunuri sunt transferate către unități teritoriale din alte județe, fără a se colecta taxa pe valoare adăugată și fără a se întocmi facturi fiscale. Beneficiarii transferului, respectiv alte unități teritoriale din alte județe, se încarcă în gestiunea proprie pe baza ordinului de transfer, urmând ca pentru aceste bunuri în momentul valorificării acestea să colecteze taxa pe valoare adăugată și să întocmească factură fiscală deși nu sunt proprietari.

Transferul este modalitatea pe care o practică unitatea, pentru o parte din bunuri, în condițiile în care bunurile au fost achiziționate în regim de operațiune cu plată, au intrat în gestiunea și patrimonial său (primind calitatea de proprietar), iar la ieșirea bunurilor către alte unități teritoriale din țară - prin transfer, se practică doar scăderea din gestiune, fără transmiterea dreptului de proprietate, fără facturare și fără plată. În evidența contabilă Unitatea Teritorială, operează transferurile de bunuri (feșe tifon, tifon, cămăși, profile mijlocii și ușoare, feromangan) către diverse unități teritoriale din țară, prin note contabile.

Astfel, organele de inspecție fiscală constată că Unitatea Teritorială care înstrăinează, livrează bunurile din proprietate sa, avea obligația facturării și colectării taxei pe valoare adăugată, conform art.10 din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, art.14 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoare adăugată și art.134, alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având personalitate juridică, fiind înregistrată ca plătitoare de TVA, întocmind deconturi și balanțe în nume propriu.

De asemenea, precizează că, transferurile efectuate sunt aferente activității comerciale realizate din surse proprii de finanțare, prin urmare toate intrările și ieșirile de bunuri intră în sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată, iar conform pct. 11.7 din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art.155 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, avea obligația facturării la termenul stabilit de lege.

În contextul prezentat mai sus, organele de inspecție fiscală au colectat taxa pe valoare adăugată, în sumă de lei, aferentă livrărilor de bunuri prin transfer către alte unități din țară, pentru care nu s-a întocmit facturi.

Pentru diferența de taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii, în sumă totală de lei.

Taxa pe valoare adăugată colectată, în sumă lei, stabilită suplimentar de plată prin raportul de inspecție fiscală a fost diminuată cu suma solicitată la rambursare, în sumă de lei, rezultând o taxă pe valoare adăugată suplimentară rămasă de plată, în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constat că dreptul la rambursare este viciat de faptul că circuitul operațiunii nu se încheie la nivelul Unității Teritoriale, solicitantă a TVA. Întrucât, din legislația specifică (A.N.R.S.) rezultă că aceste operațiuni sunt compatibile și se încheie la nivelul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat București, această entitate poate fi îndreptățită să solicite rambursarea TVA, pentru activitatea pe care o gestionează la nivel central.

În drept, sunt incidente prevederile H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată:

Cap. I, art.2, alin. (1):

“În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:

a) livrări de bunuri mobile și/sau prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale, indiferent de forma juridică prin care se realizează: vânzare, schimb, aport în bunuri la capitalul social;

[...]

1.2. Intrările și ieșirile de produse pentru constituirea și reîmprospatarea rezervelor naționale materiale și/sau de mobilizare nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată la contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată și mandatați în acest scop. Bunurile respective intra în sfera taxei pe valoarea adăugată la scoaterea din regimul menționat mai sus și la livrarea către alți beneficiari ”.

coroborat cu prevederile H.G. nr. 245/2001 pentru modificarea pct.1.2 din cap. I "Operațiuni impozabile" din Normele de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin H. G. nr. 401/2000 se precizează:

"Punctul 1.2 din capitolul I "Operațiuni impozabile" din Normele de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.401/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 26 mai 2000, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

"1.2. Intrările și ieșirile de bunuri constituite în rezerve de mobilizare nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată la contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată și

mandatați în acest scop. Bunurile respective intră în sfera taxei pe valoarea adăugată la scoaterea din regimul menționat mai sus și la livrarea către alți beneficiari."

Totodată, prevederile Cap.2, art.3, pct.2.4 din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată precizează:

"2.4. Unitățile teritoriale din subordinea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat, autorizate să desfășoare activități cu caracter comercial, intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată".

De asemenea, prevederile art.127, alin.(5) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: [...]

" (5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurențiale.

(6) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în aceleași condiții legale ca și cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum și pentru activitățile următoare [...]"

Conform prevederilor art.128, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se arată:

"Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia".

De asemenea, H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, prevede:

"11.7. Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile sunt obligați să consemneze livrarile de bunuri și prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.831/1997".

Iar, la art.155, alin (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: "Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri,...".

Totodată, prevederile art.10 din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, precizează:

"Obligația de plată a taxei pe valoare adăugată ia naștere la data efectuării livrării de bunuri mobile, transferului proprietății bunurilor imobile și/sau prestării serviciilor".

De asemenea, prevederile art.14 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoare adăugată arată: “Faptul generator al taxei pe valoare adăugată a nașterea în momentul efectuării livrării de bunuri și/sau în momentul prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege”.

Iar, la art.134,alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu”.

În cazul în speță, așa cum este menționat în Raportul de inspecție fiscală nr. și în Referatul privind propunerile de soluționare a contestației, contestatoarea, în perioada 01.09.2000 – 30.09.2005, și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată înscrisă în facturi fiscale de aprovizionare de produse pentru constituirea și împrospătare rezervelor naționale materiale, parte din aceste bunuri transferându-se către alte unități teritoriale din alte județe, în baza documentelor primare, fără a colecta taxa pe valoare adăugată și fără a întocmi facturi fiscale. Beneficiarii transferurilor (alte unități teritoriale din structura A.N.R.S., care au personalitate juridică) în momentul valorificării urmează să colecteze taxa pe valoare adăugată și să întocmească facturi fiscale, deși transferul dreptul de proprietate prin facturare inițială nu s-a efectuat.

Se reține, că din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată, operațiunile desfășurate de **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT – UNITATEA TERITORIALĂ DE STAT** către alte unități teritoriale din alte județe, reprezintă o livrare de bunuri care nu se încadrează în categoria celor scutite de taxa pe valoare adăugată și nici în categoria celor care “nu constituie livrare de bunuri” – bunuri acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne, fapt pentru care contestatoarea avea obligația colectării taxei pe valoare adăugată.

Astfel, organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoare adăugată aferentă transferurilor efectuate și nefacturate de Unitatea Teritorială în perioada ianuarie 2001 – septembrie 2005, perioadă în care deși este unitate din structura are personalitate juridică, fiind înregistrată ca plătitoare de taxă pe valoare adăugată din anul 1993, întocmește deconturi de TVA, balanțe de verificare în nume propriu, prin urmare comportamentul fiscal este cel al unei entități de sine stătătoare.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei referitoare la faptul că “transferurile de produse între unitățile teritoriale ale sistemului A.N.R.S., nu sunt aferente activității comerciale (livrări de bunuri) realizate din surse proprii de finanțare, iar intrările și ieșirile de bunuri în această situație nu intră în sfera de aplicare a TVA”, nu poate fi reținută în soluționarea

cauzei, întrucât achiziția de bunuri de la diferiți agenți economici se face din surse proprii de finanțare, pentru care se deduce taxa pe valoare adăugată înscrisă în facturi fiscale, deci și ieșirea acestora prin transfer către unități teritoriale structura A.N.R.S., este implicit aferentă bunurilor intrate, achiziționate din surse proprii de finanțare.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că Unitatea Teritorială are calitatea de plătitor de taxa pe valoare adăugată la nivelul județului, depune Deconturi de taxa pe valoare adăugată la Administrația Finanțelor Publice, operațiunea de intrare la aprovizionare este cu plată, cea de ieșire prin transfer este fără plată, organele de inspecție fiscală au constatat neaplicarea unitară a prevederilor legale cu privire la taxa pe valoare adăugată și că dreptul de rambursare este viciat de faptul că circuitul operațiunii nu se încheie la Unitatea Teritorială, aceasta se încheie la nivelul A.N.R.S., astfel că această entitate poate fi îndreptățită să solicite rambursarea taxei pe valoare adăugată pentru activitatea pe care o gestionează la nivel central și nu Unitatea Teritorială nr..

În consecință, organele de inspecție fiscală, în mod legal au procedat la colectarea taxei pe valoare adăugată, în sumă de lei, pentru transferurile efectuate de Unitatea Teritorială nr către alte unități teritoriale din țară, iar la pct.2.2.1.”Soluționarea decontului de taxă pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare” din Decizia de impunere nr. au respins la rambursat suma de lei reprezentând soldul sumei negative de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare, rezultând o taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată în sumă de lei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neântemeiată.

De asemenea urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere, în sumă de lei, aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcție Generale a Finanțelor Publice, prin adresa nr. a solicitat Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor, exprimarea unui punct de vedere în ceea ce privește speța care face obiectul contestației formulată de **UNITATEA TERITORIALĂ DE STAT NR.**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. sub nr. comunică, că aceasta a fost transmisă Direcției de legislație în domeniul taxei pe valoare adăugată spre competența soluționare, direcție de la care se va primi răspuns.

Până la data soluționării contestației Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcție Generale a Finanțelor Publice, nu a primit răspuns de la Direcția de legislație în domeniul taxei pe valoare adăugată, în ceea ce privește adresa mai sus menționată.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.2, alin. (1), art.3, pct.2.4 și pct.11.7 din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, H.G. nr.245/2001 pentru modificarea pct.1.2 din cap.I „Operațiuni impozabile” din Normele de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, art.127, alin. (5) și (6), art.128, alin.(1), art.134, alin (3) art.155, alin (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.10 din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoare adăugată și art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea, ca neântemeiată, a contestației formulată de **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT – UNITATEA TERITORIALĂ DE STAT NR.** pentru suma de **lei** reprezentând:

- lei taxă pe valoare adăugată respinsă la rambursare;
- lei taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar și rămasă de plată;
- lei accesorii aferente diferenței de taxă pe valoare adăugată.